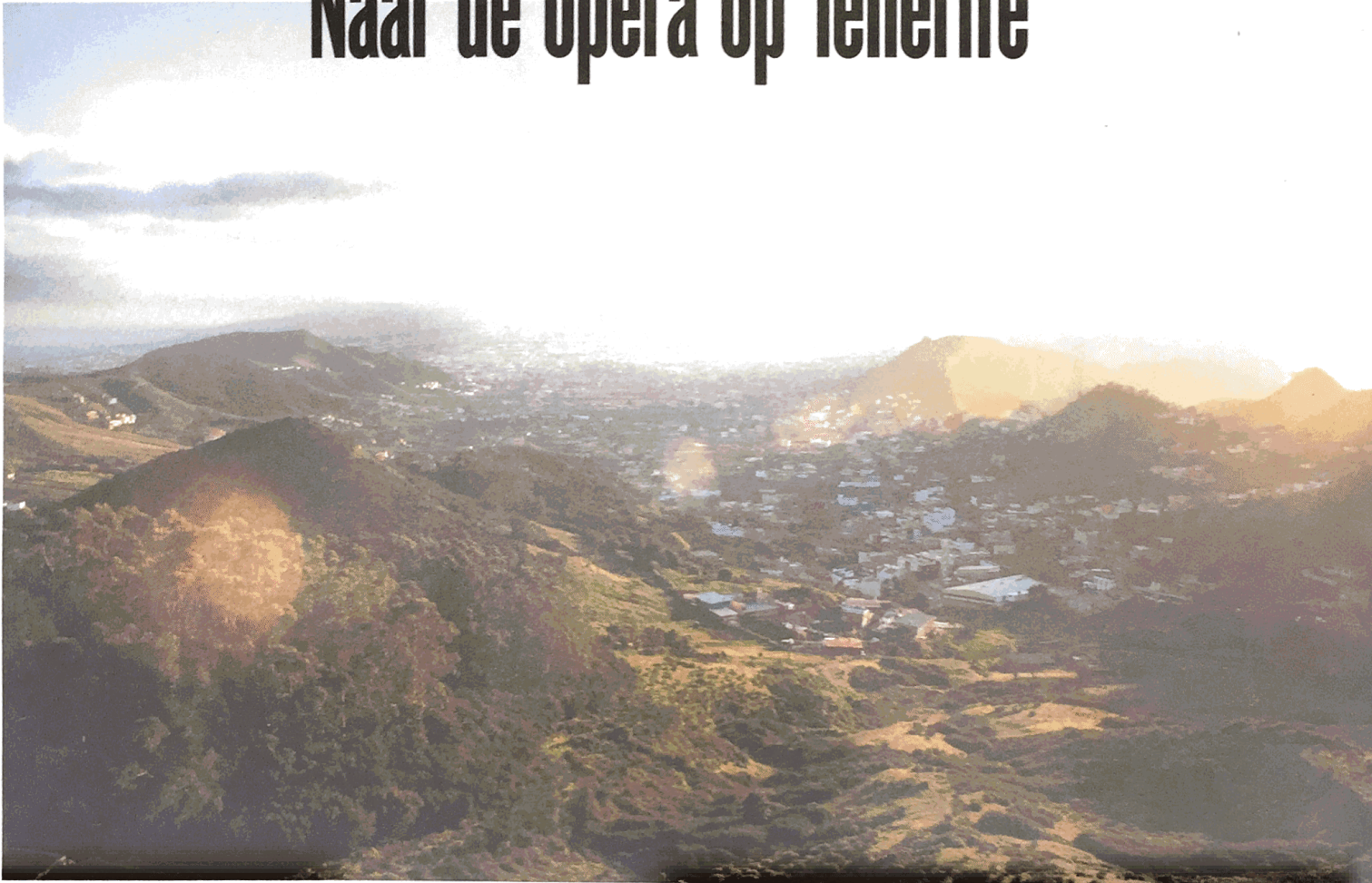

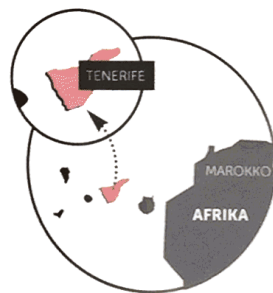
Vulkaaneiland Tenerife trekt miljoenen toeristen per jaar met z'n eeuwige lente. Die strijken vrijwel allemaal neer op een dorre plek vol hotelflats. Terwijl je ook door nevelwouden kunt dwalen of een zomeravond in de opera kunt doorbrengen.

tekst NOËL VAN BEMMEL foto's EVA ROEFS

Naar de opera op Tenerife

Op de binnenplaats van een oude bananenplantage begint het te dagen: ooit was Tenerife allesbehalve een goedkope bestemming voor winterzon. De eerbiedwaardige Balthasar Ponte wijst op een beeld van zijn voorvader die zijn witgekalkte landhuis in 1565 liet bouwen. "Zeventien generaties terug alweer", zegt de 75-jarige edelman in de schaduw van een grote drakenbloedboom. "Die staat

hier ook al zeshonderd jaar." Om het onderhoud van het landgoed te kunnen betalen, verbouwde de familie de stallen en personeelsvertrekken tot twintig rustieke hotelkamers.

Vanaf het bordes is de Atlantische Oceaan te zien. Zoals bijna overal op Tenerife. Het donkerblauwe water deint traag en horizonvullend op en neer. De golven spatten witschuimend tegen hoge kliffen kapot. Alleen in

het droge zuiden zijn er witte stranden omzoomd door lichtblauw water, en dus strijkt 94 procent van alle toeristen daar neer. Terwijl logeren bij een bananenteler of in een berghut boven de wolken veel leuker is. "Hier komt een ander publiek", bromt Balthasar. "Gelukkig maar."

De bewoners van Tenerife wonen voornamelijk aan de groene kant van het grootste Canarische eiland. Ze begrijpen het zelf ook niet. "Ik kom

Links: Over deze bergen lopen wandelpaden waar je haast nooit iemand tegenkomt. Rechts: Auditorio de Tenerife Adá Martín, het operagebouw.

nooit in het zuiden", zegt de 29-jarige maritiem bioloog Sara Rodriguez, die met haar yogamatje door de oude stad La Laguna loopt. Ze neemt ons mee naar een Guachinche-restaurant, een typisch eetlokaal van het noorden waar ze jonge wijn serveren en een dagmenu voor een paar euro. Je zou verwachten: dat zit stampvol toeristen. Maar die hebben de populaire GuachApp! niet gedownload, onmisbaar om tijdelijke restaurants te vinden.

Sara is blij dat ze op Tenerife woont. "Het leven is hier veel relaxter dan in Spanje. We knuffelen meer. Onze lifestyle zit tussen die van Europeanen en Zuid-Amerikanen in." Daar staat wel tegenover, zegt ze, dat Tenerife "ver weg is van alles". "Maar ik kan hier naar het strand, naar het bos en soms zelfs naar de sneeuw." De besneeuwde vulkaan Teide (3.718 meter) domi-

neert vandaag het eiland als een soort Mount Fuji. Sterk: Tenerife is slechts een schouder van de vulkaan die vier kilometer diep op de oceaanbodembodem staat.

Horizontale regen

De afgelegen ligging, Zuid-Amerikaanse invloed en bijzondere geologie maken Tenerife, nu ja, een beetje raar. Neem het klimaat: de nabijheid van de bloedhete Sahara, verkoelende oceaanstromen en constante passaatwinden bieden een *primavera eterna* - eeuwige lente met gemiddeld 23 graden Celsius. Of neem de horizontale regen. Rond de vulkaan ontstaat vaak een wolkenzee die haar vocht door condensatie afgeeft. Of zoals de eilanders zeggen: "De bomen melken de wolken." Wie omhoog fietst door het koele naaldwoud, fietst dus een stuk door de donutvormige wolkenzee. Daarboven groeien planten zoals de dra-

'HET LEVEN IS HIER VEEL RELAXTER DAN IN SPANJE. WE KNUFFELN MEER'

kenbloedboom, die een rood sap afscheidt als je hem inkerft. Er staan zuilen met rode bloemen op de zwarte lavavelden en tere roze klokjes in het donkere laurierwoud van het noorden.

De bewoners zijn dol op verkleedpartijen. Het eiland huisvest niet voor niets het op een na grootste carnaval ter wereld (na Rio), waar zij snikend 'De begrafenis van de sardines' bijwonen. Wie het dit jaar wil meemaken, moet snel zijn: het loopt van 19 februari tot 5 maart. Verder zijn er nog de vele Romaria-dorpsoptochten waarbij de bewoners heupwiegend aansluiten.

Stuur je huurauto naar het noorden, waar het rustig is, ondanks de 6,5 miljoen toeristen die jaarlijks Tenerife bezoeken. Die komen vooral

voor het strand, de overdekte winkelcentra en het waterglijbaanparadijs. Zelfs op het populairste pad in de Anaga-bergen – van het bezoekerscentrum naar de vuurtoren – kom je hooguit tien medewandelaars tegen op een doordeweekse dag. "Bueno!", roepen ze tegen je, het plaatselijke 'hallo'. Je vertrekt in een druipend nevelwoud met varens, mossige wanden en paarse bloemen die uit rotsen lijken te groeien. Daarna wordt het pad steiler en de uitzichten weidser. Het lijkt wel Hawaï: intens groen, bijna verticale hellingen en puntige kliffen die in zee verdwijnen.

Het eiland hangt sowieso van de gestolen landschappen aan elkaar. Je landt in een soort Costa del Sol en je eindigt dus in Hawaï. Maar je kunt ook door de sneeuw naar een Oostenrijkse kabelbaan lopen of neerploffen op een pleintje als in Havana, Cuba. Rij omhoog tegen de vulkaan, en mediterrane pijnboombossen maken plaats voor een steenwoestijn die aan Arizona doet denken. Of zelfs aan Mars. Niet voor niets werd op deze hoogvlakte de film *One Million Years B.C.* opgenomen, met actrice Raquel Welch.

Loeistrakke gebouwen

Tenerife heeft ook een andere, meer verfijnde kant. Neem het spectaculaire operagebouw op de boulevard van hoofdstad Santa Cruz de Tenerife. Een elegant ruimteschip van welvend beton van de Spaanse toparchitect Santiago Calatrava. Rij daar niet alleen langs op weg naar het warenhuis El Corte Inglés, maar koop een kaartje. Luister naar een aria op een mooie zomeravond en meng je in de pauze tussen de beau monde op het terras aan zee. "Een prachtige ervaring", vindt de 31-jarige muziek-

...open door het
Zwitserse architectenduo
Herzog & De Meuron. Het
eilandbestuur stak 65 mil-
joen euro in Tenerife Espacio
de las Artes.

Toeristen zijn ook wel-
kom in de coole bibliotheek
die dag en nacht, alle dagen
van het jaar, open is. Ook
voor een koffie of een arthou-
sefilm. Directeur Ignacio
Faura: "Als het regent, zit
iedereen bij ons."

Tenerife, kortom, doet zijn
best een ander publiek aan te
trekken. Een publiek dat het
leuk vindt naar een dansvoor-
stelling te gaan in het oude
Teatro Leal in voormalige
hoofdstad La Laguna, of naar
een bandje te luisteren in het
voormalige bioscoopcomplex
Aguere Espacio Cultural.
Slapen kan in *casas rurales*,
vaak huisjes tussen de bana-
nenbomen, of in herenhuizen
met krakend parket zoals
Hotel San Roque in de oude
kustplaats Garachico.

Kinderspeelplaats

Wat je ook maar net moet
weten: in toeristenplaats Los
Gigantos – waar gepensio-
neerde Britten luidruchtig
bingo spelen – kun je ook een
tafel boeken bij de 38-jarige
kok Juan Carlos. Die ontving
onlangs zijn eerste Michelin-
ster voor zijn restaurant El
Rincón de Juan Carlos. "Ik
laat me inspireren door de
zee", vertelt Juan in zijn piep-
kleine keukentje. "Mijn groot-
vader was visser. De keuken
van mijn ouders was mijn
kinderspeelplaats." Wijzend
naar een oudere dame achter

Onder: de avondlucht bij de sterrenwacht.
Rechts: de barman van La Hierbita.

het fornuis: "Mijn moeder gaf mij een goede basis." Juan serveert oesters in lycheesap, bloedworst met chocola en cayennepeper, en tot slot een witte suikerspin die zweeft als de wolkenzee rond de vulkaan. "Mijn uitdaging is ook toeristen binnen te krijgen", zegt de jonge chef op gympen en met baardje. "Sinds ik die ster heb, weten ze me wel makkelijker te vinden."

Veel toeristen beperken zich echter tot een busexcursie: langs La Laguna met haar Zuid-Amerikaanse flair, en dan de vulkaan op richting de kabelbaan. Ook walvissafari's op zee zijn populair. Een kleinere groep bezoekers maakt lange wandelingen en gaat zwemmen vanaf zwarte lavastranden. Niet te ver, want de stroming is sterk. Hier en daar zijn baden uit de rotsen gehakt waar golven nèt overheen spoelen om het zeewater te verversen. Na zonsondergang verschijnt nog een attractie: een kraakheldere sterrenhemel. Niet voor niks staan er grote sterrenwachten op de Canarische Eilanden.

"Kijk, daar komt Jupiter op", zegt amateur-astronoom Miguel Hernández. Die laat sinds twee jaar kleine groepjes belangstellenden door zijn telescoop kijken op een hoogvlakte. Door de kijker zijn niet alleen Jupiter te zien, maar ook vier manen en twee donkere banden op de oppervlakte. "Het stormt weer helium." Met een laseraanwijzer wijst hij de dierenriem aan, via zijn telescoop bewonderen we dubbelsterren, een nebula – "de geboorte van een ster". "Hou je smartphone maar voor het oculair, dan kun je een prima foto maken."

Gratis

De volgende dag blijkt dat het beste van Tenerife niks kost: zwemmen in de oceaan, wandelen door het laurierwoud en 's avonds turen naar de sterren. Bij volle maan is er een populaire wandeling van 11 kilometer door het vulkaangebied (7 Cañadas).

In het Teno-natuurreservaat, nog zo'n bergachtige uithoek waar je kunt dwalen met uitzicht op zee, demon-

PRAKTISCHE INFORMATIE

Vliegen: er zijn rechtstreekse vluchten naar Tenerife via Brussels Airlines, Iberia, Ryanair, TUIfly en Thomas Cook Airlines.

Logeren: toppers zijn Laguna Nivaria in Laguna (laguna-nivaria.com) en MC San Agustín (hotels-mc.com). Slapen kan ook op de bananenplantage: Hotel Rural El Patio (hotelpatio.com). Meer rural accommodation op webtenerife.com. Staatshotel Parador de Cañadas del Teide is versleten, maar ligt fantastisch (parador.es). Fijnste hotel van het eiland is vermoedelijk Hotel San Roque in Garachico (hotelsanroque.com). Goedkoop slapen kan ook in drie hostelachtige trekershutten in de bergen (zoek albergue op webtenerife.com).

Dineren: spotgoedkope Guachinche-restaurants vind je via de app GuachApp!

Carnaval: van 19 februari tot 5 maart 2017

Meer op webtenerife.com

streert de 26-jarige Damián Acosta het gebruik van zijn *lanza*, een houten speer met een metalen punt. Daarmee springen geitenherders van rots naar rots. "Ik heb veel tijd om te oefenen", zegt Damián, die werkzoekend is. Hij schat dat circa 350 eilandbewoners *de salto del pastor* (herdersprong) nog kunnen. Hij springt van een vier meter hoge rots, de punt belandt met een klap in de grond en de gespierde Damián glijdt soepel naar beneden. Met de speer klautert hij ook tegen rotsen op.

"Ik vind het belangrijk tradities te bewaren." Zoals ook de fluittaal van de Guanche, de oorspronkelijke bewoners van de Canarische Eilanden. Damián fluit een paar keer hard op duim en wijsvinger, als een bestelwagentje verderop door de heuvels rijdt. "Bueno! Bueno!" voor de goede verstaander. De auto schakelt terug voor een bocht en uit het open raampje klinkt een schril riedeltje. Damián luistert met een grijns en zegt: "*Hasta la vista!*"